

Eva Ule
(kategorija študentov, 2. mesto)

SPOMINČICA

Na pot se vračaš, vsakokrat v neznano,
ne veš, ne kaj iščeš ne kdaj skrenil si s poti,
odgovora pa ni in ni – *(še globlje toneš v pozabo)*.

Le mirovanje misli ti bilo je dano,
čeprav nek polpretekli čas v sencah na tvoj dih preži.
Na pot se vračaš, vsakokrat v neznano,

da očistil bi nikomur vidno rano,
ki vzklije v nem, oddaljen krik, ki zvena se boji,
odgovora pa ni in ni – *(še globlje toneš v pozabo)*.

V vrt spominčic legel bi zaspano,
izstradan si brez slik, podob in časov, izmučen si, a ti
na pot se vračaš, vsakokrat v neznano.

In utrne se! Žari kot nekaj, kar nekoč bilo je znano,
a zdaj le tiho opazuje, grozeče na komolcih tam sloni,
odgovora pa ni in ni – *(še globlje toneš v pozabo)*.

Potopljen v neznan spomin si skoraj našel spet besedo,
a roka, noga ti zakrkne v starost, vsakič znova misel ti beži.
Na pot se vračaš, vsakokrat v neznano,
odgovora pa ni in ni – *(še globlje toneš v pozabo)*.